ANUL II. Nr. 14. Cenzurat, Divizia VI-a.

2 LEI EXEMPLARUL

FOCŞANI 1 FEBRUARIE, 1926.

LANCEA

ORGANUL Ligei Apărării Naţionale Creştine Regionala „Unirea"

Prin acest semn vom învinge

Deviza noastră: HRISTOS REGELE NAŢIUNEA

ABONAMENTE:
Pentru orăşeni . . . . . pe an 150 Lei
Pentru săteni . . . . . pe an 100 Lei

Jidovii lasă în urma lor un gol înspăimântător, cum ar face trecerea unui stol de lăcuste, sau o molimă de ciumă.
DIDEROT

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: STRADA KOGĂLNICEANU, 16

DATORIE

Gospodarul cu durere şi tragere de inimă pentru moşia lui, orcât de mică ar fi, o curăţă de spini şi mărăcini şi nu odată, ci an de an, până le stârpeşte rădăcina.

Oare noi, toţi românii, nu trebuie să facem la fel cu moşia noastră strămoşească?

Oricine, om cu mintea întreagă şi cu bună credinţă, va spune şi va îndeplini, această datorie sfântă, cu toată stăruinţa şi puterea lui de muncă.

* * *

De o vreme, după războiul în cari atâtea sute de mii de buni români şi-au jertfit viaţa pentru fericirea Moşiei noastre stropind'o cu sângele lor curat — Moşie din a căror brazde trase cu muncă cinstită se îngraşă alţii: „cetăţeni" străini de neamul şi legea noastră creştinească, cari nu numai că nu au vărsat un strop de sânge sau o lacrimă când Moşia gemea sub genunchiul greu şi aspru, pentru noi, al duşmanului cotropitor, pe lângă cari „cetăţenii cu perciuni" făceau serviciul de trădători, spioni şi dolmeci, dar se şi bucurau la durerile noastre şi ale părinţilor noştri, cari au suferit într'un an cât într'o viaţă de om, de nelegiuirile duşmanilor înăsprite cu ajutorul jidanilor.

* * *

Ce au făcut gospodarii noştri?

Cu durere şi ruşine — şi e greu de spus cari e mai mare — trebuie să răspundem că toate partidele noastre politice, ale vechi şi mai ales cele mai proaspete, în loc să păstreze Moşia curată au sădit'o cu spini, mărăcini şi mătrăgună pe întreg ogorul treburilor noastre cetăţeneşti şi naţionale, întrecându-se, cari ma de cari, să numere cât mai mulţi perciunaţi — răsaduri veninoase în ogorul Moşiei noastre — nedându-şi seama, în orbirea patimilor, că ogorul copiilor noştri, de nu vom pune stavilă, va ajunge plin de neghină şi mătrăgună perciunată, cărui-i vor spune, *fără să mai fie decât doar cu amintirea, Ţara Românească*, în cari fii ei cei mai buni vor fi robii apăsaţi.

De vom sta în nepăsare aceasta ne aşteaptă şi orice popor şi are soarta cari şi-o merită.

* * *

Oare aceasta trebuie să fie soarta Ţărei noastre pentru cari, de veacuri, atâtea milioane de fraţi şi-au dat cu drag viaţa?

Oare noi trebuie să fim robii şi ei, jidanii, stăpânii?

Aceasta este oare cu dreptate?

Nu, şi atunci dreptatea să se facă pe de-a întregul şi fiecare la datorie!

Afară cu jidanii din treburile cetăţeneşti şi din treburile naţionale.

* * *

Să ia seama cei ce vroiesc să creadă că pot face altfel şi că la noi nu-i bariera de cari se opreşte visul „fericirei" de peste Nistru — unde sub Domnia celei mai neînchipuite neruşinări — cari le-au pierdut şi minţile, au ridicat o statuie monumentală, cui?

Citiţi bine: lui Iuda Iscariotul, vânzătorul, pentru patruzeci arginţi, a fostului său Invăţător, Domnul al tuturor creştinilor din lumea întreagă Iisus Hristos.

Indrăzneala neruşinatei obrăznicii jidoveşti, ca şi a josniciei lor, nu au decât început, nu şi sfârşit.

Să ia seama aceştia şi să-şi şteargă negura de pe ochi şi din minţile lor gâdilate de slăbiciuni şi aprinse de patimi.

* * *

La datorie: *se apropie alegerile comunale, la cari nici un creştin să nu voteze listele în cari vor fi şi din sămânţa lui Iuda, ci numai listele* **cetăţeneşti curat creştineşti — fără jidani.**

Nu găsim, oare cu prisosinţă, buni şi cinstiţi gospodari printre creştini şi nu ar fi o adâncă înjosire să purtăm, prin vina nepăsărei noastre criminale, jugul cel mai ruşinos de a fi gospodăriţi de jidani?

Mai de grabă vom găsi peşte în streaşina casei decât jidani car să gospodărească şi încă cu cinste şi dreptate pe creştini. Gospodăria comunală, după noua lege, se aşează *pentru 8 ani*, şi luaţi în grije ce proporţii vor lua năpârcile cari se hrănesc cu sângele nostru pentru a ne pune în loc venin, dacă dela început nu le vom pune capul sub călcâiu.

Şarpelui, când i se face de moarte iese la drum.

La datorie, *să nu ne blesteme fraţii noştri cei mai buni, din morminte, cari dorm fericiţi că ne-au dat Moşia liberă şi curăţită prin sacrificiul vieţii lor şi nici copii noştri că am robit Ţara şi pe ei celor cari au trădat-o. Datoria sfântă către neam şi lege — cari stă mai presus de orice prietenii sau interese personale — să o împlinim pe de-a întregul şi cu tot cugetul nostrn curat:*

CENZURAT

Iar pe cei ce vin cu ei şi pentru ei să stăruiţi în a-i lumina, ia pe cei îndărătnici să-i goniţi şi să-i ruşinaţi, că vrăşmaşi sunt Neamului şi Legei noastre strămoşeşti.

Scurtă socoteală!

A. G. Buciuman.

Glasul gloriilor seculare

Ian ascu'taţi mări, crailor de codri,
Români, voi vaşnici şoimi de-odinioară,
Ian ascultaţi cum mândrii voştri codri
Demult uitaţi azi gem de-un mare sbucium;
Cum văile, murmurul linelor isvoare,
Cântarea dulce-a viersului de bucium,
Vrăjirea doinelor şi toate, toate,
Trist plâng de jalea de-a fi fost uitate.
Iar seara după asfinţit de soare,
Răsar din noapte umbrele măreţe
Şi sfinte ale lui Ştefan cel Mare,
Mihai Viteazul, Horia, Jianul
Şi plâng şi ele vremile sumeţe.
Şi la un loc cu codrul lor sărmanul
Vă cer 'napoi vitejii de-altă dată
Vă cer cu lacrime blestemătoare
Ca inimile mari din nou să bată
De dorul lumii voastre legendare.
Acum! Acum, romanice vlăstare
Treziţi-vă din laşa amorţeală
La glasul gloriilor seculare
Din mândra voastră vreme triumfală.
O! rupeţi lanţul liniştei fatale
Uimiţi pe cei ce cred c'au să vă 'nşale.
Haideţi, descătuşaţi-vă odată
De mult năvalnica înstrăinare
Redaţi Românilor pe adevăraţii
Români, neasămuiţii de-altădată.
Reîndrăgiţi-vă din nou Carpaţii,
Ca iarăşi şoimi de codri să renască
Şi României-Mari azi daţi-i
Iar **Românimea veche Românească.**

T. MILCOVARIA.

ALEGERILE COMUNALE

Partidul liberal, pentru a da încă odată dovadă de grija ce o poartă cetăţenilor, a hotărât ca mai înainte de a părăsi puterea să aranjeze pe gospodarii, ce timp de 8 ani vor trebui să îngrijească de nevoile bieţilor cetăţeni.

In speranţa de a-i scoate cuşer prin ajutorul hahamilor, a fixat alegerile pentru una din zilele de 18, 19 sau 20 Februarie.

Campania electorală fiind deschisă, Liga Apărării Naţionale urmează să-şi spună cuvântul.

Incă din toamnă au început frământări între grupările politice. In desele consfătuiri ce au avut loc fiecare s'au întrecut în a-şi aduce învinuiri reciproce nepropunând nimeni o listă cetăţenească creştină formată din cei mai buni gospodari, indiferent de culoare politică. E o dovadă că la mijloc nu e dragostea de cetăţeni ci numai scopuri şi ambiţiuni de partid.

In numele organizaţiei noastre am căutat veşnic să înfiltrăm ideea unei liste cetăţeneşti creştine şi nu cu fii de ai lui Israel, aceştia fiind totdeauna elementul disolvant şi deci neavând ce căuta prin conducătorii treburilor comunale.

Scârba ne-a cuprins însă când ne-a venit ştirea că fiecare dintre grupări se întrec în a-şi căpăta dragostea lui Iuda.

Ba încă liberalii îi convoacă la o întrunire în sala Gropper, unde nu fac altceva decât să le milogească voturile — şi culmea — supunându-se chiar condiţiunilor umilitoare propuse de un spurcat ca listele în întregime să fie verificate şi aprobate de ei.

Se mai poate o ruşine mai mare pentru liberali?

In urma acestor constatări văzând că nici o grupare nu s'a convins că e o ruşine a apela la lumina Jidanilor în materie de gospodărie, Liga a hotărât să lupte cu ultima energie pentrua această ruşine să nu se producă.

Pentru aceasta va pune o listă cetăţenească creştină.

Tuturor b u n i l o r gospodari creştini, lista noastră e deschisă şi noi toţi din Ligă vom face gardă împrejurul ei, dând luptă îndârjită pentrucă încă odată — spunem răspicat — jidanii nu au ce căuta în treburile noastre, sfaturile lor imorale să le păstreze pentru ai lor şi să ne lase sufletele noastre c r e ş t i n e ş t i curate.

Nu se mulţumesc că pe uşi dosnice ne-au strecurat destulă otravă în sufletele slujbaşilor? Acum vor s'o facă şi ca oficiali?

L. A. N. C.

Rolul jidanilor printre celelalte naţiuni

Mommsen, un mare istoric german, cunoscător — profund — al celor mai vechi timpuri, scrie următoarea apreciere referitoare la rolul jidanilor printre celelalte naţiuni: *«Jidovimea a fost totdeauna un ferment activ al cosmopolitismului şi al descompunerei naţionale»*.

Această apreciere şi-a făcut-o marele istoric, după zeci de ani, de lungi şi grele cercetări, atât printre popoarele vechi cât şi printre cele noi şi numai după ce s'a convins de acest adevăr, l'a aşternut pe hârtie într'o mare s c r i e r e «Descrierea Romei».

Prin urmare, încă din timpurile cele mai vechi se dovedeşte, că elementul jidovesc nu a fost niciodată pentru binele şi propăşirea naţiunei în mijlocul căreia s'a născut şi a trăit ci, din contra un duşman care, nu făcea altceva decât, contribuia la descompunerea ei, pentru a ajunge ei atot stăpânitorii.

Ideia lor de stăpânire peste naţiunile în mijlocul cărora sunt toleraţi, nu este poveste domnilor. Ea a devenit un fel de axiomă, de consecinţă rezultând din spusele talmudului, care zice: *«Voi sunteţi poporul ales a lui D-zeu, chemat să stăpânească toată lumea»*.

Iată dar, că plecând dela această idee, veşnica lor fierbere, veşnicile lor organizaţiuni ce datează de zeci de secole au un rost sfânt în viaţa lor: descompunerea tuturor celorlalte naţiuni şi stăpânirea lor peste întreaga omenire.

Dar, dacă mai înainte vreme această idee părea nerealizabilă, chiar oamenilor destul de inteligenţi şi cu cultură, astăzi, însă, a ajuns să fie realitate şi nu mai are nevoe de nici un fel de comentariu.

In Rusia vedem înfăptuită această idee a lor. Acolo jidanii sunt atot-stăpânitorii. O incercare la fel a fost făcută şi în Ungaria şi dacă armatele române nu intrau în Budapesta, aveam şi în Ungaria ceiace este în Rusia.

Statele cari au rămas până în prezent neatinse de viermele jidovesc, să nu doarmă, căci jidovii nu stau ci lucrează.

Curajul lor le este mare şi lupta, le este mult mai aprigă, căci vede că visul lor de veacuri a început să se transforme în realitate.

Conducători, deschideţi bine ochii, căci nu ştiţi pe cine ocrotiţi. Incetaţi cu starea de asediu de pe la oraşe şi cu batalioanele de jandarmi, puse în serviciul lor, spre a se opune sfintei noastre cauze, căci jidovii vor infecta sângele românesc cu veninul lor şi vor ajunge să ne stăpânească.

Pedeapsa va cădea aspru pe capetele voastre dacă nu vă veţi convinge de acest adevăr. Dar dacă pedeapsa s'ar răsfrânge numai asupra celor vinovaţi n'ar fi nimic, dar se va răsfrânge cu siguranţă şi asupra tuturor sufletelor nevinovate ale neamului.

Dovadă? Rusia.

Vai de bietul sătean rus! El a ajuns batjocura neamului lui Iuda. D-zeu îi plăteşte acum cu zile amare, neascultarea de altădată, a cărturarilor şi binevoitorilor naţiei lor, cari le-a arătat la timp pericolul cel mare jidovesc.

Lucifer.

Români!
Vin alegerile comunale!
Fiţi la înnălţime!
Nu ne trebuesc gospodari jidani!

Calea datoriei

De aproape jumătate de an se poate ceti în ziarele „Renaşterea", „Curierul Israelit", „Neamul evreesc", „Ştiri", etc., toate cu subtitlu: „Organ naţional al Evreilor din România":

> Furia antisemită, se lăţeşte din ce în ce mai mult. In vederea apărării se impune să ne unim cu toţii, să alcătuim un front unic, un partid evreesc care să ne apere drepturile noastre dobândite cu atâtea jertfe,

(fără doar şi poate că băneşti) iar mai de curând.

> «In alegerile comunale, ce bat la uşă, evreimea trebuie să se prezinte cu liste aparte, fiindcă trebue să se termine odată cu neajunsurile suferite din partea huliganilo».

Ce rezultă de aici?

Jidănimea neobrăzată ajunge cu neruşinarea până acolo încât ne şi ameninţe.

Să ajungă ei la putere şi apoi vor şti să astupe gurile celor ce pretind că jidănimea sugrumă şi omoară naţia românească, stăpâna de veacuri a acestor meleaguri.

Românimea întreagă trebue să înţeleagă că:

I. Jidovimea lucrează solid în contra ideilor sănătoase — ce prind din ce în ce mai mult în ciuda lor — idei aducătoare de mântuire neamului românesc şi

II. că Românimea noastră — cu durere o spunem — este desbărţită în partide, urmărind numai interese personale şi imediate, neglijând pe cele ale neamului căruia i s'a pregătit aceiaşi moarte ca şi Rusiei sovietizate.

Prin urmare

Români, luaţi aminte!

Jidanii vin în bloc. De nu vor avea încă îndrăsneala să se presinte cu liste aparte vor sprijini desigur lista partidului cel mai duşmănos naţiei româneşti (curios — partid ce răspunde la numele de „ţărănist").

Iarăşi fără doar şi poate în acea listă vor intra şi din fii lui Israel. Deci deocamdată câţiva, mâine mai mulţi iar poimâine toţi.

Ce se petrece în alegerile comunale este în mic faţă de ce se va petrece în alegerile generale.

Este un adevăr logic — ce nu suferă îndoială — şi un pericol groaznic ce ne ameninţă.

In faţa pericolelor mari se spune că ochii celor îmbrobodiţi se deschid şi dreptatea adică adevărul iese la iveală.

Pentru dreptate dar, pentru gloria trecută, pentru mulţumirea celor 800.000 eroi ce dorm somnul de veci,

Români, înţelegeţi

că trebueşte să ne revenim din ameţeala banului, din nepăsarea criminală.

La lucru dar, Români!

In casa noastră vrem să gospodărim noi şi nu jidanii, noi fiind stăpâni şi nu slugi.

Altfel rolurile se vor schimba. Ei stăpâni şi noi slugi — ajunşi adică de cel mai mare blestem al neamului.

Şi cu ce or fi oare vinovaţi copiii noştri de greşealele noastre.

V. C.

UN STRIGAT AL VREMII

Dela un timp, mai ales după războiu, a început o serie de construcţii de şcoli. Nu insist asupra lipsurilor de care suferă, ci asupra raţiunei şi scopului cu care au fost clădite.

Ţara noastră, o ţară de agricultori, la început, nu avea mare trebuinţă de savanţi în materie industrială şi alte ramuri de specialităţi. Mica Românie de eri se mulţumea cu un număr restrâns de şcoli secundare, pentru că acestea erau făcute numai cu scopul de a creia funcţionari, cultura se dădea în vederea acestui scop. Românii erau împinşi spre funcţionarism aşa că streinii foarte uşor puteau acapară celelalte izvoare de bogăţie, industria şi comerţul. Lucrul s'a petrecut întocmai, aşa că acum mulţumită curentului creiat, Românii fug parcă de aceste bănoase şi folositoare afaceri. Se învaţă şi acum în vederea apucării unui ciolan, a unui biet post de foncţionar. Nimeni aproape nu se duce în şcoală cu scopul de a se cultiva. Agricultorul nu-şi dă fiul pentru a şti să-şi lucreze pământul mai înţelepţeşte, ci cu scopul de a-l vârî într'o funcţie.

S'au clădit şcoli secundare, de agricultură, de meserii şi de comerţ pe toate cărările. Şcolile secundare creiază nu o pătură cultă ci vânători de diplome cu care să-şi ia o slujbă.

Şcolile de agricultură, meserii şi comerţ ar trebui să acopere cel puţin lipsurile. Dar şi acestea suferă de aceiaşi boală.

Elevii c a r e urmează într'o şcoală de agricultură, după terminarea cursurilor, nu caută să cultive ogorul, ci tot o slujbă, dar într'un birou agricol oarecare. Şcolile comerciale de asemeni nu creiază comercianţi ci funcţionari comerciali, cele industriale, funcţionari industriali.

Cum vom putea deci scoate pe străini din locurile pe care le-au ocupat, când noi nu căutăm să ne formăm pregătirea ce ne trebuieşte?

Ne trebuesc şcoli secundare care să dea «oameni» nu vânători de diplome, şcoli comerciale care să dea negustori înţelepţi, şcoli agricole care să dea agricultori înţelepţi, şcoli industriale care să dea industriaşi.

Trebue schimbată mentalitatea de până acum. Şi doar exemple avem destule, n'avem decât să ne uităm în harnica Danemarcă şi sârguitoarea Olandă, ţări care au ştiut să formeze cultura trebuitoare. Cine ar putea spune că agricultorul danez e mai puţin învăţat ca funcţionarul român?

Se construesc mereu şcoli... Nu spun că nu ne trebuesc şcoli, dar temelia e putredă. Trebueşte refăcut fundamentul pe care sunt clădite în spiritul vremii.

Ar trebui cu toţii să cerem: *Daţi-ne şcolile care ne trebuesc.*

Gh. Muşatin.

Cetiţi şi răspândiţi „LANCEA"

FRANCMASONERIA

Din „Complot jidano-francmasonic" de Domnul profesor universitar
Dr N. Paulescu

La noi în ţară şi-a propus şi un obiectiv cultural.

In această direcţie următoarele puncte vor trebui îndeplinite:

a) Monopolizarea presei care va trebui să conducă „opinia publică".

In acest scop jidovimea şi-a creeat — nu un singur ziar — ci numai în Bucureşti vre-o opt gazete cotidiane. Ex. Adevărul, Dimineaţa, Facla, Argus, Lupta, Aurora, Socialismul şi altele ce au mai pierit. In plus mai sunt subvenţionate multe alte reviste ca: Gândirea, Cuvântul liber, Omul liber etc. In provincie avem alte ziare ca Opinia, Lumea etc. ce otrăvesc zilnic pe nenorociţii de Români.

b) Monopolizarea societăţilor de editură, care să tipărească

broşuri de propagandă şi să răspândească printre Români, ideile disolvante ale talmudului.

Astfel banca „Marmorosek Blank finanţează următoarele întreprinderi grafice":

Societatea anonimă „Cultura Naţională" din Bucureşti.

S. A. „Eminescu"—institut de arte grafice.

S. A. „Viaţa Românească" din Iaşi pentru editură.

S. A. „Helicon" din Temişoara pentru tipografie şi editură.

c) Deformarea sentimentelor literare şi muzicale ale poporului românesc.

d) Fondarea unei societăţi de statistică istorică pentru ca să se adune materialul trebuincios la documentarea originei dacice a jidanilor care ne-au precedat pe pământul României. Teza D-lui Bercovici — fiul este o lucrare eşită din sânul acestei savante societăţi.

S'a comercializat

Căile ferate! Nu ne surprinde!

Comercializarea este un termen acum de curând intrat în uz, dar de multă vreme pus în practică. Da! Se comercializează.

Dar să nu se creadă că numai C. F., bogăţiile solului, transmisiunile radiofonice, etc.

Nu! La noi întreaga ţară se comercializează.

La noi totul e de jaf! Jaful este caracterul nostru specific, este pecetea vremurilor noastre. Vreţi un exemplu?

Iată-l într'o comparaţie.

In Italia lui Musolini, înainte de întronarea fascismului, căile ferate italiene erau într'o stare de plâns. Grevele nu mai încetau, materialul rulant se dărăpăna, fiecare lua cât putea şi statul înregistra deficite extraordinare.

Venind la putere Musolini, în scurt timp totul fu pus la punct şi astăzi spre uimirea tuturor Italia are venituri de sute de milioane, liniile se înmulţesc, călătoriile se fac în chip modern.

Principal este însă se ştie că văduvele şi orfanii de război, militarii precum şi străini ce au vizitat Italia au avut gratuitate iar funcţionarii şi fii lor o reducere de trei sferturi.

La noi greve n'avem, gratuitate n'a avut nimeni reducerile au fost modeste şi cu toate acestea dificitele sunt groaznice, atrăgând atenţia chiar şi conducătorilor C. F. R. care au căutat şi o îndreptare.

Şi soluţia repede s'a găsit.

Inlăturarea jafului fiind la noi ilegală nu rămâne decât să se ridice tarifurile şi să se suprime reducerile, (se înţelege însă că vagoanele ministeriale şi parlamentare rămân în fiinţă).

Dar aceasta n'ar fi încă nimica. Aici vine ruşinea cea mare sau mai bine zis punctul culminant al neruşinării nemaipomenit de care au dat dovadă conducătorii noştri.

S'au suprimat reducerile chiar şi celor ce au făcut România-Mare — terenul de jaf al celor de azi — celor ce au murit muşcând ţărâna strămoşească. Oasele lor trebuesc să putrezească pe unde pot, prin râpi, prin prăpăstii, etc.

A pretinde să li se dea vagoane pentru reînhumare în cimitire, în apropierea celor dragi ai lor nu le mai este permis.

Ei care n'au cunoscut de cât idealul, care n'au cruţat nimica pentru ţară, ei care prin sângele lor au făcut gloria noastră de astăzi, oasele lor se isbesc acuma de cruda realitate. Fraţii lor nesăţioşi le strigă:

Bani, bani şi iar bani de vreţi să dormiţi în cimitirele satelor voastre lângă cei dragi vouă.

V. Chirulescu

Incă o barbarie jidănească

In momentul când să iasă de sub tipar gazeta primim ştirea alarmantă din judeţ, că jidanul Paul Wexler Administratorul moşii Ciolăneşti proprietatea D-lui Doctor Bardescu în ziua de 19 Ianuarie a bătut în mod barbar şi a aruncat afară din casa moşii, pe un ger cumplit pe grădinarul Adam Ion împreună cu soţia şi un copil. Graţie locuitorului Pavalache Crâncu care i-a dat şi li mai dă încă adăpostul cuvenit, a scăpat cu viaţă, victima fiind de loc din Ardeal, angajat prin oficiul de plasare Focşani.

S'a reclamat tuturor autorităţilor şi nici până în prezent nu s'a rânduit nici o anchetă, ba D-l şef de post se sustrage. Motivile sunt lesne de înţeles, confirmându le în parte însuşi neruşinatul de jidan.

Ce măsuri a luat oficiul de plasare din Focşani la raportul Nr. 35 din 22 Ianuarie din partea Primăriei Mănăstioara?

D-l Doctor Bardescu are cunoştinţă? Se solidarizează cu această faptă a spurcatului de jidan? Vrem să ştim. Ni se raportează că acest jidan mai are şi alte fapte urâte.

Autorităţile cu nepăsarea lor nu cumva cred că comit o crimă ne dând curs plângerei creştinului maltratat? Să nu aştepte autorităţile ca bietul Român să peardă răbdarea căci atuncea răspunderea e a lor. Să ia aminte jidani şi ai lor susţinători care servesc de coade.

Liga

Anunţăm cu plăcere cetitorilor noştri că distinsul luptător Maiorul Gh. Băgulescu se va căsători în ziua de 31 Ianuarie a. c., cu d-ra Elena Dimitriu. Nunta va avea loc în Bucureşti. Transmitem urările noastre de fericire tinerei perechi.

Către Administraţia Financiară şi Consiliile de Impuneri.

Cu ocazia noilor impuneri financiare, credem că ne îndeplinim o datorie, atrăgând atenţia celor în drept, asupra pieţii noastre comerciale. Comerţul e greu apăsat de taxe şi în special cel românesc, el fiind cu totul slăbit şi redus.

Măcar acum, cu ocazia noilor impuneri, comerţul românesc ar trebui avut în vedere.

Aşa cum e acum, comerţul numai al nostru nu se poate numi, străinii şi în special jidanii, fiind deţinatorii lui, lucrând în contra intereselor statului în care se hrănesc. Dovada am avut-o în timpul răsboiului.

Comercianţi jidovi, ca toţi cei de un neam cu dânşii, se înfrăţeau cu duşmanii, şi în timp ce noi ne vărsam sângele, ei făceau afaceri.

Majoritatea imobilelor comerciale au ajuns în mâinele lor hrăpăreţe, mai ales de la războiu încoace.

Treptat, treptat şi puţinii negustori creştini ce ne-au mai rămas, sunt eliminaţi, cedând în faţa jidanilor organizaţi.

Arătând cele de mai sus nu o facem cu intenţia de a cere scutiri de impuneri pentru negustorii români, ci să fie cât mai raţional şi just impuşi pentru a ţine piept comercianţilor jidani. Aceasta o cerem mai ales pentru puţinii tineri şi slabi negustori, care au deschis magazine după război, pentru a nu fi siliţi să capituleze.

N. B.

INFORMATIUNI

In vederea alegerilor comunale, Liga Apărărei Naţionale Creştine recomandă organizaţiilor şi fruntaşilor din comuni, ca să lupte pentru scoaterea politicei din gospodăria comunală. Consiliile comunale trebue să fie alcătuite din fruntaşii satului cinstiţi şi buni gospodari indiferent de politică. Numai împrejurul lor trebue să se strângă toţi locuitorii.

Ei! haide! începeţi băeţi, plece de la voi gestul ce s'ar cuveni să-l facă deştepţii noştri de politicieni dela oraşe care nu ştiu decât să vă umple sufletul cu otravă făcând să vă urâţi între voi fraţi cu fraţi numai ca să poată ajunge acolo unde nu li se cuvine.

—

Ziua de 24 Ianuarie, ziua unirei, ziua liceului nostru, ziua când a împlinit 60 ani de existenţă s'a sărbătorit în chip deosebit.

Dimineaţa s'au strâns în localul liceului seriile foştilor

elevi şi profesori, profesorii şi elevii actuali. In ordinea procesiunii au plecat apoi spre catedrală.

La ora 11, în aceiaşi formaţie, au pornit-o înapoi spre liceu, oprindu-se la vechiul curs al Milcovului unde cu toţii au jucat «Hora Unirei».

In localul liceului s'a oficiat un parastas în amintirea elevilor şi profesorilor liceului morţi pentru patrie.

După amiază la teatrul «M. G. Pastia» a avut loc un frumos festival artistic onorat şi de prezenţa D-lor miniştrii: Chirculescu, Săveanu şi Anghelescu.

Seara la banchetul dat în sala de solemnităţi a liceului, D-l ministru al instrucţiunii a donat suma de 3 milioane pentru construirea unui internat în care să se adăpostească sufletul românesc, în suman şi opinci, venit să ia lumină.

Pentru şcoala secundară de fete s'a donat suma de 1 mil. şi jum.

Coresp.

Ţinem să aducem pe această cale mulţumirile noastre depozitarilor noştri, Domnii: Ghinescu —Galaţi—, Milea Barbu—Botoşani—, V. Ionescu—P.-Neamţ—, N. Voinea—Panciu—, Vasile State —Adjud—, „Cartea Banatului"—Caransebeş—, N. Fărmatu—Jariştea— şi Ştefan Vâlcu—Buzău care au dat dovadă că înţeleg durerea neamului şi datoria sfântă a Românilor de azi.

Se ştie că singura noastră sursă este numai munca ce-o depunem în mod gratuit. Cu aceasta însă —fără doar şi poate—ziarul nu poate trăi. Nu cerem ajutoare, dar cerem ca depozitarii şi abonaţii să-şi facă datoria trimiţându-ne plata abonamentului sau conturile.

Luptăm din răsputeri cu indolenţa şi rarile excepţii de luptători conştienţi ce întâlnim ne dau speranţa că n'am rămas încă singuri şi că mai sunt sorţi de isbândă!

In seara zilei de 6 Ianuarie 1926, a avut loc un frumos bal în saloanele şcoalei primare din Adjud dat de către organizaţia L. A. N. C. din localitate.

Membrii Ligei din Focşani, cu muzica militară, seara la trenul de 7 au plecat spre Adjud, unde cu drapelele au fost primiţi în gară. De aici, cu făclii aprinse, s'au îndreptat spre localul şcoalei unde lumea s'a distrat până a doua zi la amiază.

Portul naţional ornat cu svastică a fost la înălţime.

Cu ocazia Anului Nou, s'a format de către un grup de elevi, un pluguşor, cu care ocazie s'a colectat suma de 2040 lei ce au fost trimişi prin d-l Blânariu la Iaşi, ca ajutor „Căminului studenţesc" de acolo, ce se construeşte de însăşi studenţii.

La Iaşi a reapărut după o pauză impusă de împrejurări, cunoscutul organ de luptă «Naţionalistul».

Deasemeni aflăm că şi organizaţia L. A. N. C., secţia Bârlad, a scos un ziar «Alarma».

In nordul Ardealului, la Sătmar, a apărut un nou organ naţional «România de Nord».

Urâm noilor organe viaţă lungă şi izbândă.

Tot cu ocazia Anului Nou un alt grup de elevi au format un pluguşor în Panciu, cu care ocazie au colectat suma de 2300 lei ce au fost încredinţaţi „Căminului studenţesc Putnean".

Duminică 7 Februarie ora 9 seara se va celebra în biserica catedrală sf. Ioan din Focşani cununia religioasă a D-şoarei Florica, fiica D-nei şi D-lui colonel Paul Cambureanu cu D-l inginer Virgil C. Mihailescu, fiul D-nei şi D-lui C. Mihailescu, institutor din Focşani. Rugăm dar prietenii noştri a lua parte la această solemnitate.

Cu începere dela numărul acesta studentul Victor Chirulescu, din anumite motive, se retrage dela conducerea ziarului „Lancea".

In toată ţara ideile naţionaliste prind. Ideia mântuirii neamului prin eliminarea elementului jidovesc e împrăştiată în tot cuprinsul ţării. Mai multe ziare şi reviste s'au pus în slujba acestei înalte idei. Dăm mai jos o listă a acestor ziare şi reviste, crezând că aducem un real folos publicului cititor. Menţionăm din ziare: «Apărarea Naţională» - Bucureşti, «Naţionalistul», «Pana» - Iaşi, «Lancea», «Lupta Naţională», «Sentinela», «Raţiunea» - Focşani, «Robia Modernă» - Craiova, «Libertatea» - Orăştie, «Ogorul Nostru» - T.-Severin, «Deşteaptă-te Române» Câmpulung (Bucovina), «Frăţia Creştină» - Galaţi, «Lumea şi Ţara» - Cluj, «Paza Ţărei» «Drapelul» «Solidaritatea Creştină» - Brăila, «Strălucitorul» - Constanţa, «Gorjul Antisemit» - Trg. Jiu, «Studenţimea la sate» - Tecuci, «Deşteptarea Românei» - Ploeşti, «Chemarea» - Botoşani, «Alarma» - Bârlad.

Dintre reviste amintim: «Infrăţirea Românească» —Cluj, «Ţara Noastră» - Cluj.

In Rusia sovietică au fost arestaţi de curând alţi 500 preoţi.

Atragem atenţia celor ce se mai gândesc la binefacerile raiului bolşevic.

In ziua de 29 Ianuarie 1926 s'au judecat recursurile D-lor Prof. Universitari A. C. Cuza şi Leatris.

Inalta curte de casaţie secţia III, după o deliberare de 3 zile a respins recursurile lipsind astfel şcoala de adevăraţii ei factori.

Să ne mândrim Români, de timpurile în care am ajuns, când singuri ne tăiem craca pe care stăm.

Mai anunţăm constituirea de comitete a „Ligei Apărărei Naţionale Creştine" încă în următoarele comuni: Mândrişca, Sascut, Cucova, Pânceşti, Adjudul Vechi, Copăceşti, Suraia, Joraşti, Vadul Roşcăi, Moviliţa, Păuneşti, Găgeşti.

Imprejurul steagului cu svastica, sunt datori toţi creştinii să se strângă, dacă vor ca copiii lor să nu ajungă slugi jidanilor.

La timp a apărut o broşură destul de interesantă, a d-lui medic M. I. Constantinescu: „Prevenirea şi combaterea raţională a sifilisului". In broşură ni se arată pericolul acestei plăgi a timpurilor noastre care este principala a creşterei mortalităţii, a slăbirii vigoarei indivizilor în parte şi a naţiei în general. Autorul enumără apoi doctoriile ce le au medicii în tratarea acestei boli grave şi ce trebue să facă bolnavii, îndemnându-i să urmeze un tratament sever şi de lungă durată, de preferinţă cu neosalvarsan. Ni se prezintă apoi nişte maxime pe care trebue să le urmeze cei atinşi de sifilis pentru a se vindeca şi a nu molipsi pe alţii.

Urmează şi un program naţional al tratamentului şi dozajul medicamentelor. Broşura e însoţită de câteva statistici în care se arată că mortalitatea pentru aceleaşi vârste la un număr egal de indivizi e mai mare la cei atinşi de sifilis.

La urmă autorul se preocupă şi de prevenirea acestei boale şi bunele rezultate obţinute în această direcţie.

Broşura fiind interesantă, folositoare şi de actualitate o recomandăm călduros cetitorilor noştri.

M.

*638. ATELIERELE GRAFICE „INVĂŢĂTORUL ROMAN" FOCŞANI, BULEVARDUL CAROL Nr. 46.